

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VI. De Christi Domini in cœlos ascensione, & ad dexteram tris sessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO VI.

De Christi Domini in cœlos ascensione, & ad dexteram Patris sessione.

Sicut de resurrectione, sic etiam de ascensione dicendum est, Christum Dominum non alienâ ope, sed propriâ virtute tuum diuinitatis, tum etiam humanae glorificatae ad cœlos ascendisse. Ita S. Doctor q. 57. a. 3. sicut autem certissimum est Christum Dominum ad cœlos ascendisse, sic etiam conuenientissimum fuit, ut idem S. Doctor dicit a. 6. cùm enim locus debeat esse locatio proportionatus, hinc sequitur corpori Christi gloriose & incorruptibili, locum gloriae & incorruptionis determinatum fuisse.

Quares, quod Christus ascenderit, seu quisnam fuerit terminus ascensionis eius? Respondet S. Doctor q. 57. a. 4. Christi Domini humanitatem fuisse supra omnes cœlos eleuatam, iuxta quod dixit Apost. Ephes. 1. quod Deus Pater constituit illum in cœlestibus ad dexteram suam, supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro. Et omnia subiecti sub pedibus eius.

Ceterum quomodo, & quo situ, & in qua cœli parte sit corpus Christi Domini, superuacaneum est querere (ait S. Aug. lib. de fide &c symb. c. 6.) tantummodo in cœlo esse credendum est; non enim est fragilitatis nostræ cœlorum secreta discurrere, sed est nostræ fiduci de Domini corporis dignitate sublimia & honesta sapere, ut ibidem dicit.

Quod spectat ad sessionem ipsius Christi Domini, quæ dicitur esse ad dexteram Patris, obseruandum ex S. Doct. q. 58. figurata esse istam locutionem, proindeque non corporalem aliquam sessionem, sed tranquillitatem ac firmitatem status gloriae Christi Domini debere intelligi vel etiam regiam ac iudicariam eius potestatem: sicut, & nomine dexteræ Patris non significatur pars illa corporis

poris humani, quæ appellatur dextera (cum enim Dicitur purissimus spiritus, nihil in eo corporeum cogitarifi est) sed ipius diuina beatitudo & gloria, quæ dextera nomine quandoque in scripturis designatur, ut Ps. 1.
Delelationes in dextera tua usque in finem; vel potius supremæ potestatis eius participatio; & sic Christus Dominus dicitur sedere ad dexteram Patris, 1. in quantum Dei filius ipsi Patri consubstantialis, ac proinde paternæ potestatis, & gloriæ consors & particeps: 2. in quantum homo ad eiusdem gloriæ ac potestatis consortium, & participationem ratione unionis hypostaticæ admissus, & Deo Patre supremus omnium Rex ac iudex constitutus: ut ex infra dicendis constabit; & eo sensu docet S. Th. 4. solius Christi proprium esse sedere ad dexteram Patris, nec vili Angelo, vel homini posse conuenire.

SECTIO VII.

De regia Christi potestate.

Certum est 1. Christum Dominum non modò ut Deum, sed etiam ut hominem regiam potestatem, & summam autoritatem habuisse circa omnia spiritualia; ita ut potuerit arbitrari suo instituere, præcipere & immutare, quæcumque ad Ecclesiæ Hierarchiam eiusque statum spiritualem pertinent.

Hæc veritas, quæ de fide est, constat ex eo, quod in Evangelij dicitur, Christum Dominum absolutè & sine villa limitatione, potestate illâ spirituali usum suisse, illiusque virtute legem veterem abrogasse, nouam condidisse, sacramenta instituisse, peccata remisisse, & alii eiusmodi fecisse, quæ non nisi ab habente summanam Ecclesiæ regimine autoritatem fieri potuerint. Hoc pertinet illud Ps. 2. *Ego autem constitutus sum Rex ab eo super se om montem sanctum eius.*

Certum est 2. Christum Dominum non habuisse tale dominium in res omnes temporales, quo ipse solus esset quārumcumque rerum temporalium dominus, ita ut nullus